

Arrest

nr. 164 948 van 30 maart 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de *“beslissing van de verwerende partij, gedateerd op 19.12.2015, met als titel ‘herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten’.*”

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Herbevestiging van een bevel om het grondgebied te verlaten

De genaamde SG, geboren te Benin City, op (...)1984 en welke verklaart van Nigeria nationaliteit te zijn, dient gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat zij heeft betekend gekregen op 06/11/2015.”

2. Over de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen

2.1. Artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

Artikel 39/85, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

2.2. De toepassing van de wettelijke bepalingen

De onderhavige vordering werd ingesteld binnen de wettelijk bepaalde termijn na kennisgeving van de beslissing tot vasthouding. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk, zodat de Raad hierna zal overgaan tot de versnelde beoordeling van de vordering tot schorsing die initieel werd ingediend op 29 december 2015.

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering

3.1. Daargelaten de vraag of de thans bestreden beslissing een aanvechtbare administratieve rechtshandeling is -hierover bestaat betwisting tussen de partijen- moet worden gewezen op het volgende:

Artikel 39/56 van Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”.

Een verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de vordering heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

3.2. De verwerende partij werpt op dat de vordering onontvankelijk is omdat verzoekster het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat nog steeds van kracht is.

3.3. Verzoekster betwist dat zij het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, nu daarop een andere naam voorkomt en het verband tussen de verschillende betrokken personen niet met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is aangetoond. Eén en ander had zij ook reeds in haar verzoekschrift, bij de middelen, uiteengezet, zo stelt zij. Verder verwijst zij naar de in het verzoekschrift aangehaalde schendingen van hogere rechtsnormen, zodat zij sowieso haar belang behoudt.

3.4. Het inreisverbod waarvan sprake heeft betrekking op mevrouw S.O, geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria. Opdat de exceptie van de verwerende partij kan worden beoordeeld, moet eerst een antwoord worden geboden op de vraag of deze mevrouw S.O. dezelfde is als mevrouw S.G, huidige verzoekster.

In het administratief dossier bevinden zich onder meer de volgende stukken:

- Administratief verslag vreemdelingencontrole van 7 september 2012:
In dit stuk wordt vermeld : "Identiteit vreemdeling": O.S, geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria.
Onder "andere familieleden in België" wordt vermeld: G.D, geboren op 29 juli 2010. Dit is de dochter waarvan ook sprake in het huidige verzoekschrift en andere stukken van het administratief dossier die betrekking hebben op mevrouw S.G, de naam van huidige verzoekster.
- Administratief verslag van Fedpol van 30 november 2015:
In dit stuk wordt gesteld: "Naar aanleiding van haar vingerafdrukken zijn er verschillende aliases bijgekomen, ook de echtheid van haar paspoort wordt in twijfel getrokken en zal verder onderzocht worden". Dit stuk heeft betrekking op mevrouw S.G, huidig verzoekster.
- Administratief verslag van Fedpol van 18 december 2015 aangaande mevrouw S.G, huidige verzoekster:
In dit stuk wordt vermeld: alias: O.S. met als geboortedatum 27/07/1982, O.S. met als geboortedatum 27/05/1982, O.V. met als geboortedatum 28/05/1985.
- Deze vaststellingen hebben vervolgens geleid tot een fusierapport in het administratief dossier.

In de stukken van de federale politie van 30 november en 18 december 2015 wordt dus vastgesteld dat verzoekster S.G. verschillende aliases heeft gebruikt, waaronder die van O.S, geboren op 27 juli 1982 in Koko, Nigeria. Deze informatie moet, gelet op het gebrek aan bewijs van het tegendeel, als correct worden beschouwd. Ze wordt overigens bevestigd door de vaststelling dat in tempore non suspecto, met name reeds op 7 september 2012, toen verzoekster nog de naam O.S. droeg en er van eventuele aliases nog geen sprake was, reeds werd verwezen naar een kind dat dezelfde naam draagt als de dochter die huidige verzoekster heeft.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat, blijkt inderdaad dat de stukken van het dossier afdoende aantonen dat de verschillende hiervoor genoemde personen dezelfde zijn.

3.6. Derhalve staat vast dat huidige verzoekster onder een niet aangevochten en dus definitief inreisverbod staat tot eind september 2016.

3.7. Namens verzoekster wordt verder betoogd dat het belang gelegen is in een mogelijk risico op een schending van artikel 8 van het EVRM. Verzoekster heeft een kind en een partner in België. De bestreden beslissing maakt nergens melding van het kind en evenmin van een belangenafweging in het licht van het gezinsleven met haar partner terwijl het risico op de schending van artikel 8 van het EVRM moet onderzocht worden.

3.8. Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: "de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".

Artikel 74/11, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziet verder:

"§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend. Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4."

Uit de voornoemde bepalingen volgt dus dat het inreisverbod in werking treedt met de betekening ervan en dat vanaf die datum aan de adressaat – voor de in het inreisverbod vermelde termijn – de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk worden verboden.

Zoals reeds gesteld is het inreisverbod dat aan verzoekster werd opgelegd thans definitief. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt bovendien niet dat dit inreisverbod door het bevoegde bestuur zou zijn opgeheven, opgeschort of ingetrokken. Evenmin blijkt dat verzoekster daartoe bij het bestuur een aanvraag indiende conform artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. Overigens blijkt uit artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet dat de aanvraag tot opheffing of opschorting moet worden aangevraagd bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland, en dat tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting de betrokken onderdaan van een derde land geen enkel recht heeft op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoekster het wettelijk vereiste, geoorloofde belang ontbeert bij huidig beroep. Immers mag de verwerende partij, ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat verzoekster nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, staat – vast te stellen dat het haar voor de duur van het inreisverbod (drie jaar) verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, § 4 van de Vreemdelingenwet).

Het staat verzoekster vrij de elementen waarin zij een schending van artikel 8 van het EVRM meent te kunnen ontwaren in te roepen om een opheffing of opschorting van haar inreisverbod – overeenkomstig de daartoe in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voorziene procedure – te bekomen.

3.9. De exceptie kan worden bijgetreden: de vordering is onontvankelijk en moet worden verworpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS